

dingsarbejder. (Beredskabsplan for arealindvinding) [af Svend Erik Hovmand (V) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 34. Fremsat 23/11 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Det forslag, venstre her har fremsat, er med enkelte ændringer en genfremsættelse af et forslag til folketingsbeslutning af 9. marts 1976, som tidligere har været behandlet her i tinget.

Forslaget går ud på at få tilvejebragt en kortlægning og prioritering af relevante arealindvindingsarbejder på fastlandet og ved kystområder, en såkaldt beredskabsplan for arealindvinding. Forslaget tilsigter alene at få eventuelle arealindvindingsarbejder overvejet ud fra alle de samfundsmæssige hensyn, der gør sig gældende på området.

Under behandlingen af forslaget i folketingssamlingen 1975-76 tilkendegav den daværende miljøminister, at regeringen gerne ville bidrage til nærmere belysning i udvalget af de mange forskellige samfundsmæssige hensyn, der gør sig gældende i forbindelse med arealindvinding. Miljøministeren henvendte samtidig opmærksomheden på de mangeartede og komplicerede spørgsmål, forslaget rejste, og fremdrog herunder en række konkrete betænkeligheder. Det blev således fremhævet, at arealindvindinger ofte vil være i strid med økologiske, fredningsmæssige og rekreative interesser. Arealindvindinger på søterritoriet kan også medføre betydelige tab for fiskeriet, idet de lavvandede områder har stor betydning især som opvækstpladser for yngel.

Under behandlingen af forslaget i folketingsudvalget besvarede miljøministeren en række spørgsmål. Udvalget fik i den forbindelse bl. a. tilstillet en af Det danske Hedeselskab udarbejdet oversigt over inddæmningsmuligheder for 1953 og en oversigt over de 26 danske vådområder, som er optaget på listen over vådområder af international betydning med Danmarks ratifikation af Ramsarkonventionen.

Baggrunden for det nu genfremsatte forslag er ifølge bemærkningerne de seneste årtiers stigende forbrug af jord til andre formål

end landbrug. Forslagsstillerne peger her især på forbruget af jord til byudvikling.

Der er to forhold, jeg især vil trække frem til vurdering af forslaget. Det første er forbruget af landbrugsjord til andre formål, det andet er de bestræbelser, regeringen udfolder for at spare på forbruget.

Med hensyn til de faktiske tal for inddragelse af landbrugsjord er det sådan, at der i de sidste 10-15 år er inddraget ca. 10.000 ha om året. Af disse 10.000 ha må man dog regne med, at ca. 3.000 ha er tilplantet med skov eller på anden måde blot taget ud af driften. Det er imidlertid interessant, at forbruget af landbrugsjord ikke er steget i løbet af denne periode. En analyse af de i Danmarks Statistik beroende oplysninger om nedgangen i det dyrkede landbrugsareal giver tværtimod som resultat, at de årlige arealafstæelser lige siden 1960 har haft en faldende tendens.

Ser man på udstykningsstatistikken for de allerseneste år, viser det sig yderligere, at der siden 1973-74 er sket et mærkbart fald i arealforbruget til byformål; medens der i 1973 blev udstykket ca. 6.500-7.000 ha landbrugsjord til byformål, var tallet i 1976 ca. 4.500 ha.

Der er ikke tegn på, at der vil ske ændringer i denne udvikling, snarere tværtimod. Den nuværende økonomiske situation og nødvendigheden af at spare på areal- og energiressourcer vil fortsat have en dæmpende virkning på forbruget af jord til byudvikling og sommerhusbebyggelse. Af samme årsag må også arealforbruget til vejformål antages at blive mindre end i de seneste 10 år.

Vi kan altså konstatere, at der ikke er tale om et stigende forbrug af jord til andre formål end landbrug; der er tværtimod en glædelig og stadig faldende tendens i forbruget. Regeringen mener imidlertid ikke, at man kan lade sig nøje hermed. Forbruget af landbrugsjord er under alle omstændigheder et væsentligt problem, som man må være meget opmærksom på.

Det andet forhold, jeg vil fremhæve, er regeringens bestræbelser på at spare yderligere på forbruget. Regeringens politik på dette område er omfattet i landsplanredegørelsen 1977. Grundlaget for denne politik er, at vor landbrugsjord er en begrænset naturressource, som der skal økonomiseres med. Regeringen har i de seneste år sat ind på flere områ-